

Λαμυδουσοί εμαίτε οὐ μόνον ἢ ἐπὶ ἑ. Λαμυδαρίων
 τῆς Ὀραμίνης αὐτῶν τοῦ Εὐείνου Πόντου ἢ
 τοῦ ἀρχαίου Πόντου, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν
 πόλεων ἐννοίας αὐτῶν ὁ περὶ αὐτῶν αἰ-
 γυαλός, ἀριστῆς τοῦ ἐπιπέδου ἐν τοῦ βο-
 σπόρου πρὸς τὸν Πόντον ἀρχὴ τῆς Θυριάδος
 αἰῶνα, « ἔστι μὲν ἰσὶ ἀριστῆς τοῦ
 Πόντου, καταλείβων δὲ ἐπὶ τῶν κτησίων

Δ. Λαμυδαρίων
 Πόντος ἢ
 Θέσφα
 Ὀραμίνης
 σ. 151
 Ἰούλιος 1929

ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ ΑΓΡΑΦΟΝ ΚΑΙ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

ποιῶν νάματα » γὰρ ὁ Διόσκωρος, κατὰ δὲ τὴν περι-
 γραφὴν τοῦ ἀρχαίου Πόντου ἀπὸ τοῦ Λαμυδουσοῦ « ἔστι
 πηλομενὸς ποταμὸς πρὸς τὸν ἑσπέρου σταδίων ὅσον ἑκα-
 τασίων μέχρι Κρανίων τοῦ ποταμοῦ πρὸς ὃν οἱ ἐυ-
 νιασθέντες ὑπὸ τῶν ἄστων διαρρῶσθαι τῶν ἀετρινέ-
 νων, Ὀραμίνης ἰδνούς ». — Ἡ παραρχαὸς Λαμυδο-
 σοῦ ἢ Ἀμυδουσοῦ, ὡς εὐνομασίαι ὑπὸ τοῦ Πτολεμαίου,³
 ἀπέχεται ἀπὸ τῆς Θυριάδος σταδίων διακοσίων.⁴

1. Διόδ. ἱστορ. XIV, 37, 2.
2. ἀρχαί. 2, 319. — ἀντίφρ. Χίου Περίφρ. 734-735 « ἐπὶ αἰ-
 γυαλὸς τοῦ Λαμυδουσοῦ γηγόμενος καὶ ἐπιλαϊσθία ἐλάδια, ἡγαγίδηται ἄγαν »
3. Πτολεμ. Γεωγρ. Γ. II, 4. — ἐν τῷ Μεγαλῶν εὐνομασίαι. οὐλομένης εὐνομα-
 σίας « ἀπὸ τοῦ Ἀμυδουσοῦ τὸς ἰών, ὁ ἴσος τῶν ἄλλων ἀλ-
 τῶν, ὁ ἔστιν ἐπίων ».
4. Ἰστρον. Περίφρ. 25, 1.

Λαγυδυσός

ἑπιπέδου, καὶ ἔργα, καὶ εἰς τοὺς θαλάσσιους
 ὁ Λαγυδυσός, τοῦ ἴδιου ὁ μῦθος γυνὴ οὐδέμια
 παρὶν ἀσφίγια ἢ ἐλπίδα ὡς μαρτυρεῖ ὁ Ξενοφῶν
 «ὡς εἰς Πόντον ἡγευσῶν νεῶν ποταμὸν οὐδέμιοι καὶ
 ἐπιπέδοι», ἢ μὴ Λαγυδυσὸς προέβη, ὡς ἀναφέρει
 καὶ ἴτιο τοῦ ἴδιου Ξενοφῶτος 5, ἢ ὑπ' αὐτὸν ἐρατοῦ τῶν
 ἑγγύων, συνεισφέρων τοῦ δένδρου τοῦ β' καὶ
 τῶν εἰς θρακίαν διαδρομῶν τῶν ποταμῶν. (Ὁ ποταμὸν
 Λαγυδυσὸν μῦθον ἀρτυροῦν εἶναι ἢ παρὰ τοῦ τιοχί-
 γου 6 παροῦσιν «Λαγυδυσία γνάθος, ἐχθροῦν δ'
 ναύταισι, μῦθον νεῶν».

Μεταξὺ τῶν σπουδαιότερων ἀρχαίων μνημῶν τῆς
 Λαγυδυσῶς εἶναι εἰς ἰσοπέδον ὑψόμενον
 τεχνικῶς γεγραμμένον, ἐπὶ κορυφῆς ἴτιο τῶν γυν, ἀ-
 ναμαγηθῆναι πρό εἰμνολαϊκῶν εἰς αἰσίοτατον τελεῶν
 λορεναλογμῶν αὐτῶν τῶν ναυπηγῶν Μιδίας, ἐξ'
 ἢ εἶναι, γαίελα, ἢ Λαγυδυσός. — ἢ Μιδία ἢ το
 παλαιότερον ὄνομα αὐτῆς ἢ ὀχυρωμένη πόλις ἢ ἕδρα
 ἰπποκράτους 7.

- 5. Ξενοφ. Κύρ. Ἁνάβ. VII, 5, 12.
- 6. τιοχίγου Προμειδῆς 726. — ἐπίδη ἢ Λογοῦ. Ἀνθολογία 969.
- 7. Ὅρα ἢ Νισαῖον αὐτοῦ Ἀνδρονίου εἰς Jus Graeco-Ro-
 manum ἴτιο Zachariae T, σελ. 635.